

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278047264/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

store, hvide Skare — for han var ikke mere et Menneske, men et Dyr.

Således havde de tolv År i den store By handlet med lille Christine fra Niederwasser.

Hun rørte sig ikke på sin Kiste, men da hun hørte hans Gråd, begyndte hendes Mundvige at hænge, de svulne Øjenlåg glippede, og lange Tårer randt ned over de sminkede Kinder. Hun græd højt og klukkende som en Høne, rokkede med det tykke Hoved og savlede ned på sit nøgne Bryst med de forgæves skjulte Sår — —

Men i Døren var Madam Gundlachsen og Pigerne stimlet sammen, tæt og tavst. Med de fede Arme overkors og Hagerne sænkede, stod de dér, alle, og trak Vejret pustende og klagende gennem Næserne og rokkede hid og did som en Skare Dyr i Nød, der hører Hyrden komme.

Og da steg Eberhard Sebastian op, høj og stiv, så hans børsteagtige Hår fejede Loftets Spindelvæv. Han rakte Hænderne ud og råbte med stærk Røst:

„Herr Gott, dich erbarme!“

Og han sank på Knæ og bad, med Hænderne vredne fast i hinanden, om Frelse for disse ved Jesu blodige Vunder, om Styrke til at lede dem, til at holde ud i dette Hus, til Christine havde forladt det, og dets Sted var ryddet med Jorden.

De græd højt rundt om ham, og Christine snøftede og rokkede på sin Dragkiste. Ti forstod de end intet, fattede de alt.

Madam Gundlachsens Mand var kommet til. Han løftede den lille Paryk og tørrede sig over det svedige Hoved, sukkede beklemt og løsnede en Knap i sin Kalmukkes Vest. —

Således kom Eberhard til Huset i Pistolstræde, og dér blev han de følgende treogtyve År, Dag ud, Dag ind, oppe på Kvisten, i et elendigt Rum med Udsigt til Genbohusets smudsigroede Tag, faldefærdige Skorstene og knakkede Ruder, til en Tagrende, der sprøjtede sit skidne Vand over hans Vindu, til en Strime Himmel, hvor Røg og Skyer altid drev.

Rotterne ude på Loftet tumlede mod hans revnede Dør, de drukne Mandfolks Skral og Slagsmål med Stole-